

1964 omhandlede ytterligere inntil 500 kW primakraft, erlegges med kr. 1,50 pr. kW som forutsettes etterbetalt fra det tidspunkt da primakraftuttaket har oversteget det tidligere konsederte primakraftkvantum, jfr. § 9 i kraftleiekontrakten av 12. august 1964.

Videre sløyfes vilkårenes pkt. 5 om norske funksjonærer og arbeidere.

38. Røldal-Suldal Kraft A/S.

(Endring i vilkårene for tillatelse gitt ved kgl. resolusjon av 21. desember 1962 til erverv og regulering i Røldal-Suldalvassdraget m. v.)

Kgl. res. 5. november 1964.

Ved kgl. resolusjon av 21. desember 1962 fikk med Stortingets samtykke for Røldal-Suldal Kraft A/S til å foreta regulering av Røldal-Suldalvassdragene. I brev av 14. oktober 1964 til Industridepartementet har selskapet uttalt følgende angående en mindre endring i konsesjonsvilkårene:

«Under behandlingen av Norsk Hydros søknad om konsesjon for Røldal-Suldalutbyggingen fremsatte Røldal kommune (som senere er gått inn i Odda kommune) krav om at det skulle pålegges konsesjonæren som tiltak å anlegge vei langs det fremtidige reguleringsmagasin i Valdalen. Det henvises til St. prp. nr. 129 for 1962—63, side 14 (under pkt. 2 a).

Etter de da foreliggende omkostningsberegninger ville et slikt veianlegg bli så kostbart (5 mill. kroner) at Norsk Hydro under behandlingen av konsesjonssaken fant å måtte fraråde at slikt pålegg ble gitt (jfr. proposisjonen s. 56). Derimot tilbød selskapet seg å drive en båtrute i sommerhalvåret og weaseltrafikk i den aktuelle tid i vinterhalvåret.

I de endelige konsesjonsvilkår ble det under pkt. 11, e, fastsatt følgende:

«Konsesjonæren er forpliktet til, etter skjønnets nærmere bestemmelse, å bekoste:
e) fast båtrute på Valdalsmagasinet i sommertiden og weaselrute i Valdalen frem til Middalen i vintertiden, særlig av hensyn til seterdrift, turisttrafikk, jakt og fiske og transport av ved.»

Senere har vi latt veien stikke og omkostningsberegne, og vi antar etter dette at et veianlegg langs Valdalsmagasinet vestside vil beløpe seg til i alt ca. 2,7 mill. kroner. Selv om alternativet båtrute og weasel nok vil falle billigere, er allikevel forskjellen ikke større — når hensyn tas til de høye driftsomkostninger med båt- og weaselrute — enn at vi har funnet det riktig allikevel å tilby anlegg av vei. Denne vil jo også være av langt større verdi for utnyttelse av fjellviddene, turisttrafikken, sauebeiting i Valdalen etc. enn de foreslåtte båt- og weaselruter.

Vårt styre har derfor i sitt møte den 27. september d.å. fattet vedtak om å bygge dette veianlegg, under forutsetning av at det foran refererte konsesjonsvilkår frafalles, at

kommunen overtar vedlikeholdet av veien og at det ikke reises krav om vei også på østsiden av magasinet.

Vi er villige til å bygge veien som bygdevei etter klasse III for Statens Vegvesen til Valdalen, hvor det i dag er bilvei i det område som skal neddemmes. Fra Valdalsvanns utløpsos bygges veien som skogsbilvei frem til Middalselven og med bro over denne med følgende standard:

«Kjørebredde skal være minst 3 meter med tillegg for banketter. Stigningen skal ikke være større enn 1 : 8. Kurveradius skal ikke være under 12 meter. Vegen skal være forsynt med lett grusdekke. Kurveradius i vertikalplanet skal ikke være under 100 meter.»

Til orientering vedlegges et kart som viser den eksisterende vei, det fremtidige magasinet samt den prosjekterte vei.

Saken har vært forelagt for Odda kommune og samtlige grunneiere (stølseiere) i Valdalen, samt Den Norske Turistforening. Samtlige har gitt fri grunn til veianlegget og frafalt konsesjonsvilkårene om weasel/båtrute. Kommunen har også godtatt våre øvrige betingelser.

Vi vedlegger i den anledning følgende dokumenter:

- 1) Brev av 14. september 1964 fra h.r.advokat Nergaard bilagt med utskrift fra Odda kommunestyres møtebok av 4. september 1964 og kontorsjefens innstilling.
- 2) Brevene av 10. august og 10. september 1964 fra h.r.advokat Lassen, som representerer samtlige stølseiere i Valdalen, unntatt 4.
- 3) Brev av 30. juli 1964 fra h.r.advokat Anders Rekve, som representerer stølseieren Eivind Prestegård.
- 4) Erklæring av 31. juli 1964 fra stølseierne Elias O. Tokheim og Lars S. Tokheim.
- 5) Brev av 19. august 1964 fra o.r.sakfører A. Grande.
- 6) Prosesskrift av 18. september 1964 fra h.r.adv. Arne Vislie, som representerer Alf Rabba, Julius Apold og Knut Tokheim.

Også Den Norske Turistforening har i forbindelse med en avtale om Valdalseter Turisthytte m.v. sagt seg enig i at konsesjonsvilkåret om båt- og weaselrute frafalles under forutsetning av at det anlegges vei.

Vi antar at det etter dette vil være tilstrekkelig dokumentert at alle så vel private som offentlige interesser er best tjent med et veianlegg, og tillater oss derfor å anmode om at konsesjonsvilkårets punkt 11, e, blir frafalt, og erstattet med et pålegg om anlegg av vei på vestsiden av Valdalsmagasinet etter de spesifikasjoner som foran er nevnt.

Prosedyren for underskjønnet er nå berammet til 23. november d.å., og da spørsmålet om de fremtidige ferdselsmuligheter i Valdalen kan få betydning for erstatningenes størrelse, ville vi være takknemlig for hurtig avgjørelse av saken.»

Departementet skal bemerke:

Når det gjelder vegen til Valdalen krevde Røldal kommune i forbindelse med sin uttalelse om reguleringsøknaden at konsesjons søkeren skulle bli pålagt å bygge:

«Veg på nord-austsida av Valldalen over høgste regulerte vasstand. Føresetnaden må vera at vegen byrjar nedanfor Hyttejuvet, ved Ullstøl, og bør leggjast oppe i lia over Heialeitet—Valldalslia og fram til Middalen. På sørsida må det først veg fram til Kjønnberget. Vegane må haldast farbare for vintertransport og konsesjonssøkjaren må vårbroyte vegane slik at dei er farande med bil fyrst i juni.»

Herom vises til St. prp. nr. 29 for 1962—63 side 14.

I sin uttalelse om reguleringssaken uttalte hovedstyret at de gjenværende interesser i Valldalen etter reguleringens gjennomførelse ikke var av slik almen betydning at det er berettiget å støtte kommunens krav om veg langs vestsiden inn til Middalseter og langs østsiden til Kjønnberget. Hovedstyret anså fast båt rute på reguleringsmagasinet i sommertiden og weaselrute langs vestsiden i vintertiden for tilfredsstillende, (jfr. ovennevnte proposisjon side 69) og tok inn forslag til reguleringsvilkår i henhold til dette. Departementet sluttet seg til hovedstyret og det samme gjorde Stortingets skog-, vassdrags- og industrikomite i sin innstilling om saken. Komiteens innstilling ble vedtatt av Stortinget. Vilkåret ble i samsvar med hovedstyrets forslag gitt den ordlyd som er tatt inn i det ovenfor inntatte brev fra Røldal-Suldal A/S.

Røldal-Suldal Kraft A/S har som det ses likevel tilbudt å bygge veg langs vestsiden av Valdalsmagasinet. Forutsetningen er at vilkåret om båt rute og weaselrute frafalles.

I møte 4. september 1964 vedtok Odda kommune enstemmig selskapets forslag. Den utredning som lå til grunn for kommunestyrets vedtak lyder:

«I formannskapets møte den 20. juli 1964 er følgende ført i møteboka under sak nr. 330:

«Reguleringsskjønn i forbindelse med Norsk Hydros utbygging i Røldal og Suldal skal begynne den 27. juli 1964, og i den forbindelse er det visse spørsmål ordføreren vil drøfte med formannskapets medlemmer, bl.a. spørsmålet om veg langs Valldalsvatnet. Selskapet har tidligere ikke vært villig til å bygge veg langs vatnet, og i konsesjonsvilkårene er det derfor fastsatt i § 11, pkt. e: «Konsesjonæren er forpliktet til, etter skjønnets nærmere bestemmelse, å bekoste:

e) fast båt rute på Valldalsmagasinet i sommertiden og weaselrute i Valldalen fram til Middalen i vintertiden, særlig av hensyn til seterdrift, turisttrafikk, jakt og fiske og transport av ved.»

«Selskapet har nå endret standpunkt til dette spørsmål, og er nå interessert i å inngå en avtale om bygging av veg på vestsiden av vatnet, men på følgende vilkår:

1. Kravet om båt og weaselrute må falle bort.

2. Kommunen må ta vedlikeholdet av vegen.
3. Det må ikke reises krav om veg på østsiden av Valldalsmagasinet.

Formannskapet gjorde slikt vedtak enstemmig:

«Formannskapet gir kommunens representanter under skjønnet fullmakt til å kreve at eksproprianten skal bygge bilveg fra Hyttejuvet, langs vestsiden av Valldalsmagasinet inn til lia ovenfor Valldalseter, og traktorveg derfra til Tjønnberget på østsiden. Kommunen vil da frafalle konsesjonsvilkårenes § 11, pkt. e, og påtar seg sommervedlikeholdet av den nevnte bilveg.»

Dette var et foreløpig vedtak for at kommunens representanter under skjønnet skulle ha visse retningslinjer å holde seg til.

Kommunens prosessfullmektig, h.r.advokat Olav Nergaard, Oslo, ber nå om å få vite kommunens endelige standpunkt til spørsmålet om veg langs Valldalsvatnet. Samtidig foreligger det nye opplysninger som gjør at formannskapets vedtak må endres en del. Det er såleis nå opplyst, at setereierne på Tjønnberget har lagt ned påstand om total erstatning for nedleggelse av setrene. De er da ikke interessert i traktorveg til Tjønnberget. Videre har kommunens advokat provosert selskapet til å presisere nærmere standarden for den veg som selskapet under visse forutsetninger kan gå med på å bygge i Valldalen, og har fått disse opplysninger:

«Fra Hyttejuv til osen for Valldalsvann skal vegen være etter klasse III for Statens Vegvesen.

Fra nåværende Valldalsvanns utløpsos bygges vegen som skogsbilveg fram til Middalselven med bro over denne og med følgende standard:

Kjørebredden skal være minst 3 meter med tillegg for banketter. Stigning skal ikke være større enn 1 : 8. Kurveradius skal ikke være under 12 meter. Vegen skal være forsynt med lett grusdekke. Kurveradius i vertikalplanet skal ikke være under 100 meter.»

Etter dette rår kontorsjefen formannskapet til å vedta slik innstilling til kommunestyret:

Under forutsetning av at regulanten bygger veg fra Hyttejuvet langs vestsiden av Valldalsvatnet inn til lia ovenfor Valldalseter, og at vegen får en slik standard som er nevnt i notat fra h.r.advokat Dalan til h.r.advokat Nergaard, kan kommunen gå med på at kravet i konsesjonsvilkårenes § 11, pkt. e, frafalles, og kommunen er villig til å påta seg sommervedlikeholdet av denne veg. Etter de opplysninger som nå foreligger frafaller kommunen det krav som var satt i formannskapets vedtak av 20. juli 1964, sak nr. 330, om traktorveg fra Valldalseter til Tjønnberget.»

Som det ses har kommunen gått med på konsesjonærens forslag om å frafalle vilkåret om båt rute og weaselrute under forutsetning av at det bygges veg på vestsiden av Valldalsmagasinet med en slik standard som nevnt av selskapet.

Selskapet har anført at kommunen også har godtatt selskapets øvrige betingelser og at Den Norske Turistforening er enig i den foreslåtte endring av konsesjonsvilkåret. Etter det selskapet har opplyst har departementet videre gått ut fra at det samme gjelder samtlige private interesserte.

Etter departementets mening må konsesjonærens forslag sis å gå lenger i retning av å imøtekomme kommunens opprinnelige krav enn det fastsatte vilkår. Konsesjonsvilkårenes post 11 punkt e foreslås opphevet under forutsetning av at selskapet bygger veg langs vestsiden av Valldalsmagasinet på den måten og av den standard som er nevnt i selskapets brev av 14. oktober 1964.

Industridepartementet
tilrår :

Post 11 punkt e i konsesjonsvilkårene for tillatelse gitt ved kgl. resolusjon av 21. desember 1962 for Røldal og Suldal Kraft A/S til erverv og regulering i Røldal-Suldalvassdraget m. v. oppheves under den forutsetning som er nevnt i Industridepartementets tilråding av 5. november 1964.

39. A/S Ba-Ko Re.

(Konsesjon på kraftleie.)

Gitt av Industridepartementet 11. november 1964.

Søknad av 1. november 1963, jfr. brev av 16. mars 1964 til Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen.

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 Kap. IV og bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 15. mai 1959 gis A/S Ba Ko Re konsesjon på leie av inntil 1 350 kW primarkraft fra Oslo Lysverker for drift av konsernets anlegg i Oslo.

Konsesjonen gis på følgende vilkår:

1. Leietid.

Konsesjonen gjelder så lenge kraftleieforholdet mellom partene måtte bestå, dog ikke utover 1. juni 1974.

2. Selskapets styre.

Selskapets styre skal ha sitt sete her i riket og skal til enhver tid bare bestå av norske statsborgere.

3. Overdragelse av energi.

Den kjøpte energi kan ikke overdras videre uten samtykke av Industridepartementet eller for noen del avgis til utlandet uten samtykke av Kongen.

Handler selskapet mot denne bestemmelse, skal det for hver gang svare en konvensjonal-

bot på opp til kr. 1 — en krone — pr. kW pr. døgn etter nærmere bestemmelse av departementet.

4. Søksmål etter loven om rettshøve mellom grannar.

Bruker selskapet energien til bedrift som ved røyk, giftige gassarter eller på annen måte virker skadelig på omgivelsene, skal Industridepartementet, såfremt det finner grunn til å gripe inn av almene hensyn, anerkjennes som rett saksøker når det gjelder overtredelser av loven om rettshøve mellom grannar.

5. Norsk arbeid og materiell.

For så vidt angår anskaffelse av det til kraftens utnyttelse nødvendige elektriske materiell, maskiner m. v. skal norsk vare fortrinnsvis brukes såfremt den er likeså god som den utenlandske, kan skaffes tidsnok (en forutsetter da at den blir tinget i tide) og prisen på den ikke ligger mer enn 10 pst. over prisen på den utenlandske vare inklusive toll. Forutsetningen er dog at toll og prisforskjell tilsammen ikke skal overstige 25 pst. av prisen på den utenlandske vare (eksklusive toll). Når det gjelder valg mellom innenlandske tilbud, skal det tilbud velges som representerer mest norsk arbeid og den største innenlandske produksjon av råvarer og halvfabrikata, selv om dette tilbud er dyrere, når det bare ikke ligger over den prisgrense som gjelder i forhold til utenlandsk vare.

Industridepartementet kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevet. Søknaden om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige.

Ved overtredelse av bestemmelsene om bruk av norske varer kan Industridepartementet for hver gang illegge konsesjonæren en bot til statskassen på inntil 15 — femten — prosent av den verdi som varen har.

Departementet går ut fra at konsesjonæren på alle måter søker å lette innkjøp av innenlandsk materiell, f. eks. ved å dele opp ordrene når det er høve til det og ved lempninger med omsyn til leveringstid og andre vilkår.

Når det gjelder innkjøp for over kr. 5 000 av en vare som også blir laget her i landet, må anbudsinnbydelse sendes ut dersom det skal innhentes tilbud fra utlandet. I anbuds-vilkårene skal det kreves at det i tilbud om norske varer må opplyses om det er brukt utenlandske råvarer eller halvfabrikata til fremstillingen av varene og eventuelt i hvor stor monn dette er gjort. Alle tilbud skal åpnes samtidig, og det må settes opp proto-